

Čís. 175.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 30. března 1920,**

kterým se prodlužuje účinnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83 Sb. z. a n., a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576-I-pres.), o ochraně nájemců.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uh. zák. čl. LXIII. z roku 1912 a čl. L. z roku 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Působnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83 Sb. z. a n., a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576-I-pres.), o ochraně nájemců, prodlužuje se do té doby, dokud o ochraně nájemců nebudou vydány nové předpisy.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1920.

§ 3.

Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.	Staněk v. r.
Dr. Beneš v. r.	Prášek v. r.
Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Veselý v. r.	Habrman v. r.
Houdek v. r.	Hampl v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Hodža v. r.

Čís. 176.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 23. března 1920,**

kterým mění se nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n., o opatřeních pro právní čekatele, kterým bylo válkou znemožněno konati civilní službu.

Ku provedení císařského nařízení ze dne 17. srpna 1916, č. 262 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Odstavec 2. článku I. nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n., zní:

„Pro kandidáty advokacie, kteří před nastoupením vojenské služby byli zapsáni do seznamu kandidátů anebo byli v praxi soudní podle § 2 a) b) advokátního řádu započítatelné do praxe advokátní a teprve později do seznamu kandidátů byli zapsáni, dále pro kandidáty, kteří do roka po skončení právnických studií službu vojenskou nastoupili a do roka po jejím skončení vstoupili do praxe, platí tato ustanovení:“

§ 2.

Odstavec 4. článku I. téhož vládního nařízení počínající slovy: „Kandidátům však sloužícím dále . . .“ až „delší 4½ roku“ se zrušuje. Změna tato nedotýká se těch, kdo byli na základě ustanovení tohoto odstavce do seznamu advokátů již zapsáni.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provésti je náleží ministru spravedlnosti.

Švehla v. r.,

v zast. ministerského předsedy.

Dr. Veselý v. r.	Prášek v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Klofáč v. r.	Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 177.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 23. března 1920,**

kterým se mění II. a V. díl nařízení ministerstev financí a obchodu ze dne 11. prosince 1907, č. 269 ř. z., o celních úkonech pro vyšívací ušlechťovací řízení, jakož i nařízení z 9. září 1910, č. 166 ř. z., o celním ušlechťovacím řízení pro vzdušné vyšívání.

Na základě § 1 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, jakož i článku XIII. celního zákona ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., se nařizuje:

Článek I.

Ustanovení II. dílu nařízení ministerstev financí a obchodu z 11. prosince 1907, č. 269 ř. z., o celních úkonech pro vyšívací ušlechťovací řízení, jakož i ustanovení nařízení z 9. září 1910, č. 166 ř. z., o celním ušlechťovacím řízení pro vzdušné vyšívání se zrušují.